

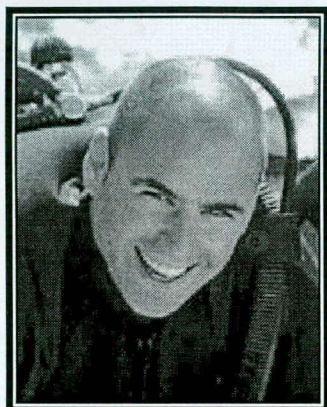

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סרון חגי ביבי ז"ל

בן צביה וניסים

נולד בירושלים

בתאריך י"ז באלול תשל"ט, 9/9/1979

התגורר במעלה אדומים

התגייס בנובמבר 1997

שרת בחטיבת גבעתי

נפל בפעילות מבצעית בציר כיסופים

בתאריך כ"ז בכסלו תשס"ד, 22/12/2003

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 7 שורה: 12 קבר: 5

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 24 בנפלו

קורות חיים

בן בכור לצביה וניסים, אח לליכך ומורן, נולד ביום י"ז באלול תשל"ט (9.9.1979) בירושלים. המשפחה מתגוררת במעלה אדומים, שם למד חגי בבית-הספר היסודי 'תומר רחל' ובחטיבת-הביניים 'דקל וילנאי' וסיים לימודי תיכון ב'רנה קאסן' בפסגת זאב.

חגי גדל והתחנך בבית חם ותומך, אשר טיפח בו תכונות אופי וערכים חשובים, כגון טוב לב, איכפתיות, דאגה ורגישות לסובבים בשילוב מרץ בלתי נדלה, אומץ לב, אחריות ונחישות, אשר עשוהו ילד אהוב על חבריו ומוריו. הציונות היתה מושרשת בחגי ולמענה היה מוכן להקריב הכל, גם את חייו.

כבר בשנות ילדותו החלו לנבוט ולצמוח בו אותן תכונות אשר הפכוהו למפקד נערץ. חגי גדל והפך לנער יפה תואר וחסון, אשר החליט לשרת בצה"ל כלוחם קרבי. החלטה זו היתה נקודת ההתחלה של דרך קשה ורבת משמעות - דרכו הצבאית של חגי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חגי התגייס מיד לאחר תום לימודיו, בנובמבר 1997, לגדוד 'צבר' בחטיבת "גבעתי". למרות ברכו הפגועה עבר בהצלחה את שלב ההכשרה המפרך ונשלח בתום תשעה חודשים לקורס מפקדי כיתות, מסלול קשה ותובעני, פיזית ונפשית והוא הצליח לסיים את הקורס בהצלחה. כבר אז התגלו בחגי ניצני מנהיגותו.

חגי שימש כמפקד כיתה והביע את רצונו לצאת לקורס קצינים הדורש פיקוד ונטילת אחריות רבה יותר. הוא אכן נשלח לקורס קצינים ואחריו חזר לגדוד כמ"מ מרגמות. חגי שימש כמפקד מחלקה המונה שלושים לוחמים, תפקיד שדרש יכולות פיקודיות גבוהות, שעמד בהן בהצלחה רבה.

חגי הכיר את כל חייליו באופן אישי ודאג להם כאב הדואג לבניו - ליטף, חיזק ועודד בשעת הצורך.

תפקידו הבא היה קצין מבצעים בלבנון, לאחריו המשיך להתפתח ולהתקדם בתפקידיו. חגי נשלח לקורס מפקדי פלוגות - היוקרתי ביותר בצה"ל. עם סיום הקורס, שארך שנה וארבעה חודשים, מקבל חגי פלוגה. הוא מתגלה כעילוי בתפקידו, הן בתחום המבצעי והן בתחום האישי. בשעת הצורך, ידע חגי להיות נוקשה מחד-גיסא ורך מאידך-גיסא. הוא התעניין בחייליו ודאג להם ולתנאי שירותם. הוא טיפח חיילים שלא סיימו לפני-כן מסגרת אחרת כלשהי. זה היה סוד קסמו של חגי, שהאמין בחייליו, חיזק את ביטחונם והכשירם באופן המוצלח ביותר. משהו בתוכו לא הניח לו להתייאש מאף אחד, אף פעם. הוא נתן אמון בכולם ותכונה זו הפכה אותו לכל כך אהוב.

בשלב זה מוצע לחגי להמשיך בצבא, ובתקופה הקשה של מדינת ישראל היה ברור לו ולמפקדיו שחגי ימשיך כל עוד יידרש לכך. כאן בא לידי ביטוי ערך חשוב שהיה מושרש בחגי - ערך הנתינה. מתוך דברים שאמר לחיילי פלוגתו בסוף המסלול: "עוד בהתחלה לפני שידעתם להכיר את עצמכם כחיילים, תמיד האמנתי שאתם הטובים ביותר. למי שיבחר להיות מפקד בחטיבת "גבעתי", תשקיעו בחיילים ואל תשכחו שאתם קודם כל בני אדם. כמפקדים תהיו אמיתיים ואל תוותרו על הסטנדרטים שהצבתם לעצמכם והכי חשוב שהחיילים יסמכו עליכם בקרב! מסלול קרבי של שנה וחודשיים, שאנו מסיימים, יש שיקראו לזה פראיירים, אך אני קורא לזה ציונות, נתינה ואהבה אמיתית. לוחמים ומפקדים, תעשו הרבה, תשפיעו ותשאפו תמיד ליותר. תתקדמו בשרשרת הפיקוד בצבא,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אך הכי חשוב המשיכו להיות גאוה למדינה שלכם. מי ייתן ותמיד יעמוד המלאך השומר לצדכם/ נחלץ לעזרה ותומך בכם כאשר אתם מועדים/ אוחו בידכם ומוליך אתכם בדרכים הקשות/ כל ימינו נמצאים חיינו בהשתנות מתמדת/ יש זמנים של צער ודמעות ויש רגעים של שמחה וצחוק.// לאורך הדרכים במסע ארוך - מי ייתן והמרחקים יהיו רצופי/ שמחה ולא בדידות/ שהחיים יעניקו לכם את היפות שבמתנות - בני זוג לאהוב/ וחברים שאפשר לסמוך עליהם/ שתופיע למענכם הקשת בענן/ שאמונתכם תחזק את תקוותיכם ומשאלותיכם יתגשמו/ ומי ייתן ותמיד יעמוד לצדכם המלאך השומר."

וחייליו כתבו לו בסוף המסלול: "מהתחלת הטירונות ועד סוף המסלול היית בשבילנו מודל להערכה ולהערצה, מודל לחיקוי, מפקד מעולה, מפקד בעל כושר מבצעיות באיכות גבוהה. ועכשיו כותבים אנו מהלב, כחיילים שלך, היית לנו לאב דואג וידענו שבעת צרה נוכל לסמוך עליך, אם זה בשגרה, במערכה ואם בקרב. נתת לנו הרגשה של גאווה בפלוגה, צעדנו בראש גאה... ואתה בכל הזדמנות שהיתה לחמת למעננו."

חגי מקבל מינוי בפלוגת החוד של הגדוד - פלחו"ד. פלוגה זו מבצעת את עיקר הפעולות המבצעיות האיכותיות. חגי ממלא תפקיד משמעותי כמפקד הפלחו"ד, שואף קדימה ומחפש כיצד ניתן לתרום מעצמו עוד ועוד. תכונות אישיותו תרמו לאופי הגדוד וטיפחו פלוגה איכותית ומלוכדת שאנשיה תומכים איש ברעהו. חגי נתן את כל כולו לצבא.

כותב נמרוד, סגנו של חגי, בסיום תפקידו: "אני חושב שלא יכולתי לבקש מפקד אחר - מלבדך. היכולות שלך, הדרישה הבלתי מתפשרת למקסימום, הידע והמקצועיות, הנתונה האינסופית, ביבי, אני - כמו כל מי שלצידך, תחתיך וגם מעליך - הייתי מסתער אחרריך לתוך התופת הכי נוראה והכי מאיימת בעיניים עצומות."

חגי הצטיין בעיני מפקדיו, הצטיינות שקיבלה מעמד פורמלי, כשהומלץ על-ידי המח"ט לקבלת אות הצטיינות מהרמטכ"ל. זכות זו שמורה לקצינים מיוחדים במינם, בכירים ביותר. בצנעה ובחיוך עבר מוועדה לוועדה, והגיע עד לרמטכ"ל לקבלת אות ההצטיינות שהוענק לו בחייו. מעמד זה היה מקור גאווה לגדוד, לפלוגה, לפיקוד ובראש ובראשונה לחגי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חגי גילה תושייה, אומץ לב, נחישות, אחריות. כל אלה ועוד סייעו לו לממש את הפוטנציאל הרב הטמון בו.

במהלך שירותו הקרבי הוענקו לחגי עשר תעודות הוקרה והצטיינות, אשר מאחורי כל אחת מהן מסתתר סיפור לחימה, נחישות, אחריות רבה ומקצועיות. ובמלה אחת - גבורה. שתיים מן התעודות הוענקו על ידי הרמטכ"ל.

ביום כ"ח בכסלו תשס"ד (22.12.2003) נפל חגי בקרב באזור כיסופים. באותו יום זיהתה התצפית הממוקמת על ציר כיסופים מחבל חמוש כארבעים מטר מהציר. לגזרת האירוע הגיע במהירות המ"פ חגי וסגנו ליאונרדו והחפ"ק. חגי, שידע כי המחבל בדרכו, בנחישות, באומץ לב ובתעוזה התחיל להתקרב לציר, בפריקה רגלית על-מנת להרוג את המחבל. אז הפתיע אותו המחבל מטווח קצר מאוד. חגי נהרג במקום והוא בן עשרים-וארבע. סגנו ליאונרדו ניסה להגיב, אך המחבל פגע גם בו. סרן ליאונרדו ויסמן נהרג לצידו של חגי. חגי נטמן בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים ושתי אחיות. לאחר נפילתו הועלה חגי לדרגת רס"ן.

חגי וליאונרדו נהרגו תוך ביצוע משימה להגנת תושבי גוש קטיף. הם הפגינו אומץ לב וקור רוח מפליאים, נחישות וחתירה למטרה, ושילמו על כך בחייהם. מותם הוא מות גיבורים, אשר שילמו בחייהם על הגנת המולדת.

ב-21 באפריל 2004 העניק אלוף פיקוד הדרום, דן הראל, צל"ש למשפחתו של חגי על חתירה למגע תוך הפגנת נחישות, אומץ לב ודבקות במשימה. להלן תיאור המעשה: "בתאריך 22.12.03, כ"ז בכסלו תשס"ד, זוהה על-ידי תצפית מחבל חמוש זוחל לעבר עמדת 'פילבוקס 21' במסדרון כיסופים. התצפית הודיעה בקשר על האירוע למ"פ הגזרה אשר שהה באותו זמן באירוע מבצעי אחר. רס"ן חגי ביבי ז"ל, אשר היה מפקדה של הגזרה השכנה, האזין באותה עת לרשת הקשר, לקח על עצמו את האחריות על האירוע וביחד עם סגנו, סרן אלכס (ליאונרדו) ויסמן ז"ל, נזעק לאירוע ופעל מול כלל גורמי צה"ל בגזרה. עם הגיעם למקום ירד רס"ן חגי ביבי ז"ל מהרכב וצימצם טווח עם המחבל. צרור יריות שנורה לעברו על-ידי המחבל פגע בו והרגו. בפעולה זו הפגין רס"ן חגי ביבי ז"ל אומץ לב תוך חתירה למגע ולקיחת אחריות פיקודית בגזרה שכנה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שאינה באחריותו ובכך הפגין התנהגות ערכית הראויה לחיקוי על-ידי מפקדים בצה"ל."

כותב שאול מופז, שר הביטחון: "חגי היה מהמצטיינים והמובילים של מפקדי השדה. בזכות אומץ ליבו ומנהיגותו מדינת ישראל ממשיכה לקיים את חייה. אהבנו את חגי, הערכנו את חגי, וחייליו הלכו אחריו בעיניים עצומות. לאורו נמשיך לחנך ולהגן על אזרחי ארצנו."

תא"ל גד שמני, מפקד אוגדת עזה: "הכרתי בחור מקסים, עם טמפרמנט אדיר, מקרין עוצמה וסמכותיות ורגיש מאוד לבני אדם. היו לו ניסיון קרבי, אומץ לב ותובנה מבצעית הנדירים לקצין צעיר בגילו. תמיד עמד על שלו, אמר מה שחשב, פיו וליבו היו שווים, החיילים תמיד עמדו לנגד עיניו והמשימה היתה מעל לכל. תמיד אזכור אותו - את מלוא קומתו, את החיוך, הביטחון שהשרה על כולנו. האמנתי בו ואהבתי אותו."

סא"ל טל חרמוני, מפקד גדוד "צבר": "נוכחותך השרתה ביטחון. בכל צעדיך הקפדת לשלב תמיד פרגון, חום ואהבה. כל מפקדיך הוקירו והעריכו אותך עד מאוד. הם יעדו אותך לגדולות וראו בך אחד מן הקצינים הטובים שבמפקדי השדה. לא בכדי אמר סגנד, ליאונרדו ז"ל, כי הוא מוכן למות למענך. סיפור נפילתך, חגי, מהווה מופת וגבורה. עם נפילתך השארתי מורשת שעל בסיסה נשאף לחנך דורות רבים של חיילים ומפקדים בחטיבה ובצה"ל."

מפקד החטיבה אל"ם איל איזנברג כותב: "בן אהוב, אח אהוב, הלך ועימו הלכו עיניו המחייכות, נוכחותו הייחודית, יופיו הכובש. מעשה הגבורה של חגי בא לו מהחינוך בבית ומחוסן אישיותו, חוסן שביטא את האומץ הנדיר בו ניחן. חגי נלחם מתוך תחושת אחריות מוחלטת, מתוך הצורך של מפקד לעצור את הרוע לפני שיעשה את זממו, לפני שיפגע בחפים מפשע או בחייליו אותם כינה ילדיו. עוצמת מנהיגות ונחישות. קצין נפלא של נתינה ללא עוררין, שעבורו הבלתי אפשרי ניתן להשגה."

כותב סרן לירון בטיטו, מ"פ ה"מסייעת": "פלוגת החוד שלך, זאת שכל כך אהבת, ממשיכה להיות כפי שהיתה, אנו עושים עבודת קודש על-מנת לשמר את הערכים והנורמות שהנחלת. לא הכל הספקתי להגיד לך אחי אבל ניסיתי לתאר אותך ומי זה ביבי בשבילי: ביבי זה מפקד לדוגמה, מנהיג בחסד, כריזמטי כזה שכולם הולכים אחריו. ביבי זה לב רחב ואוהב, זה דאגה לפרט ונתינה אינסופית למען הכלל, למען המדינה. ביבי זה משמעת, מקצועיות, ירידה לפרטים וחתירה מתמדת לניצחון. ביבי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

זה גאות המשפחה - של אבא ואמא, של האחיות, של סבא וסבתא וכל מי שזכה להכיר. / ביבי זה חבר אמת, אוזן קשבת. אחד שאתה יודע שכשתצטרך אותו הוא יגיע ללא תנאי ויעזור מהלב. / ביבי זה אומץ לב נדיר, תחת אש, לנוכח פני אויב, מקריב את עצמו למען המולדת. / ביבי זה משהו שהלב מסרב להאמין שהוא כבר לא איתנו, זה געגועים עזים ואהבה גדולה. / ביבי זה פלחוי"ד "צבר" בלב ובנשמה."

